

Od: [REDACTED]
Wysłano: 15 czerwca 2018 13:14
Do: informacjapubliczna
Temat: Zapytanie - zarządzanie długiem lokalnym

Dzień dobry,

Na podstawie art 1 ustawy z dnia 06.09.2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016r., poz. 1764 ze zm.), zwracam się do Państwa z uprzejmą prośbą o udostępnienie informacji w zakresie opracowanej i przyjętej przez Państwa strategii zarządzania długiem lokalnym Miasta Gorzowa Wielkopolskiego. Proszę o przesłanie w formie elektronicznej, dokumentu będącego strategią zarządzania długiem lokalnym na adres e-mail: [REDACTED] w terminie wynikającym z w/w ustawy.

Przesłany przez Państwa dokument będzie wykorzystany wyłącznie na potrzeby rozprawy doktorskiej na temat zarządzania długiem lokalnym.

Z wyrazami szacunku
[REDACTED]

Gorzów Wlkp., 20.06.2018 r.

WOR - III.1431.173.2018.KPa

W odpowiedzi na złożony w dniu 15 czerwca 2018 r. wniosek o udzielenie informacji publicznej informuję, iż:

Strategia zarządzania długiem lokalnym jest dokumentem o charakterze nieoficjalnym, sporządzonym wyłącznie na potrzeby wewnętrzne i w związku z powyższym nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 ze zm.)

Dokumenty wewnętrzne nie decydują o kierunkach działania organu i nie są wyrazem jego oficjalnego stanowiska. W licznych wyrokach sądy administracyjne stwierdzały, że poszczególne rodzaje takich dokumentów nie mają charakteru informacji publicznej. Od dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. odróżnia się dokumenty wewnętrzne służące wprowadzeniu realizacji jakiegoś zadania publicznego, ale nie przesądzające o kierunkach działania organu. Dokumenty takie służą wymianie informacji, zgromadzeniu niezbędnych materiałów, uzgadnianiu poglądów i stanowisk. Mogą one mieć dowolną formę, nie są wiążące co do sposobu załatwienia sprawy, nie są w związku z tym wyrazem stanowiska organu i nie stanowią więc informacji publicznej (zob. wyrok NSA z 27 stycznia 2012 r., sygn. akt I OSK 2130/11, wyrok NSA z 15 lipca 2010 r., sygn. akt I OSK 707/10). Nie mają one jakiegokolwiek waloru oficjalności, a nawet jeśli zawierają propozycje dotyczące sposobu załatwienia określonej sprawy publicznej, to mieści się to w zakresie niezbędnej swobody podjęcia prawidłowej decyzji, po rozważeniu wszystkich racji przemawiających za różnorodnymi możliwościami jej załatwienia. Procesowi podejmowania decyzji nie jest konieczna społeczna kontrola na każdym jego etapie. Zasadne wręcz jest twierdzenie, że kontrola taka mogłaby zakłócić jego przebieg, ponieważ każda ze zgłoszonych propozycji podlegałaby społecznemu i przedwczesnemu osądowi. Tymczasem podjęcie decyzji właściwej wymaga wyeliminowania, w atmosferze rozwagi i spokoju, rozwiązań nietrafnych, zagrażających chronionym konstytucyjnie dobrom, czy też niefunkcjonalnych.

SEKRETARZ MIASTA
Eugeniusz Kurzawski